

ЛЕСЮК Юрій Петрович (01. 05. 1947, с. Ковалівка Яблунів. р-ну Станіслав. обл., нині Коломий. р-ну Івано-Фр. обл.) — живописець. Заслужений художник України (2009). Член НСХУ (1988). Закін. Київський художній інститут (1972; викл. **В. Гурін**, **А. Пламеницький**, **І. Тихий**). Відтоді працює у Львів. коледжі декор. та ужитк. мистецтва: від 1988 — голова комісії малярства. Учасник всеукр., всесоюз. та міжнародних художніх виставок від кін. 1980-х рр. Персон. — у Львові (1988, 1997, 2007, 2012), Ріджайні, Саскатуні (обидві — Канада, 1998), Києві (2000–01), Торонто (2001), Нью-Йорку (2002), Коломиї (2010), Івано-Франківську (2011). Створює темат. картини, пейзажі, натюрморти, портрети. Живопис Л. виразно національний, у ньому серйозне переплетено з нар. гумором. Полотна Л. — своєрід. діалог між внутр. світом митця і гармонією навколиш. дійсності, втілений у модер. худож. мові, що ґрунтується на синтезі декорат. площин. трактування образ. ладу, притаманного нар. культурі, імпресіонізму. Численною є шевченкіана Л. Написав автобіогр. есе

«Аромат червоних йон» (Ів.-Ф., 2010). Деякі полотна зберігаються у Нац. музеї у Львові, Львів. галереї мистецтв, Нац. музеї Т. Шевченка, НХМ (обидва — Київ), Борщів. краєзн. музеї (Терноп. обл.), Нац. музеї Гуцульщини і Покуття в Коломиї, Худож. укр. музеї міста Саскатун (Канада).

Основні твори

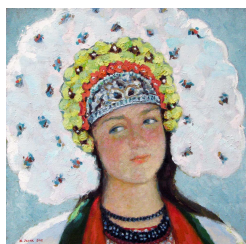
«Писанки. Мати» (1979), «Весілля» (1981), «У неділю рано до Коломиї», «Мойсей» (обидва — 1986), «Пісня», «Чекання» (обидва — 1989), «При дорозі» (1990), «До храму» (1991), «Рідний край» (1993), «Пам'ять», «Пророк (Т. Шевченко)» (обидва — 1994), «Дякую Вам, мої мамо...», «Сіно» (обидва — 1995), «Славайсу», «Вінок цибулі» (обидва — 1996), «Мамині речі» (1997), «Вуйна Юриха з Ковалівки» (1998), «Над річкою», «Княгині і молодиці» (обидва — 1999), «Хата діда Івана в Моринцях», «Перший музей Т. Шевченка у Каневі», «Т. Шевченко у Каневі», «Осінь у Почаївській лаврі», «Кременецький замок», «Червоний місток», «Мойка», «Там, де з'явився перший "Кобзар"» (усі — 2000), «Музики», «Літечко», «Петропавлівська фортеця», «Полудень у Літньому саду» (усі — 2001), «Яворівське літо» (2003), «Великодня ніч» (2006), «Трохи Ковалівки» (2009), «Червона йона» (2010), «Княгинька» (2012), «Весілля в Ковалівці» (2014).

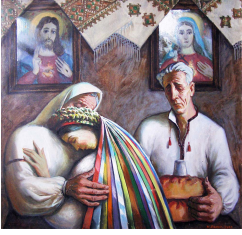
Рекомендована література

1. Белічко Ю. Резерви вимогливості // КіЖ. 1986, 23 лют.;
2. Сидор О. До рідної землі // ОМ. 2000. № 3–4;
3. Юрій Лесюк. Малярство: Каталог. Л., 2007;
4. Олендій Л. Шляхами академіка волі. Л., 2012;
5. Качан В. Світ, якого вже нема... (Юрій Лесюк) // Галичина. 2012, 29 верес.

Р. Й. Загайська

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Лесюк Юрій Петрович / Р. Й. Загайська // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-54460>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).